

Sorupananda

Sorupa Saram
(Ihmisen oman todellisen luonnon ydin)

Sorupa Saram (tunnetaan myös *Swarupa Saramina*, kun se lausutaan Sanskritin kielellä) on tamilinkielinen advaitinen teos, jonka kirjoitti Sorupananda, huomattava tamilpyhimys ja Guru, joka asui lähellä Viraita, tamil-kaupunkia, luultavasti tuhatkuusisataaluvun lopulla. Hänet yhdistetään historiallisesti Tattvatyariin, huomattavaan oppineeseen, joka oli myös hänen sisarensa poika. Seuraava elämäkertatieto heistä on lainattu *Sorupa Saramin* tamilinkielisestä johdannosta:¹

Sorupananda ja Tattvarayar puhuivat sujuvasti sekä sanskritia että tamilia ja molemmat tunsivat hyvin kaikki sastrat. Kuitenkin heille tuli mieleen se todellinen oivallus, että sillä ansiolla, jonka sai aikaan tämä rajallinen vaikkakin ylistyksen arvoinen tieto, ei ollut voimaa suoda heille vapautta syntymästä sillä tavoin kuin todellinen tieto tekee. He tajusivat, että osoittautui heidän puoleltaan arviointivirheeksi tuhlaata enää kauempaa aikaa tämän rajallisen tiedon hankintaan, tiedon, joka tuotti etuja vain tässä elämässä. Niin tehdessään he tuhlausivat ihmissyntymän, jotakin, joka oli hyvin vaikea saavuttaa. Koska heidät kummatkin voitti halu vapauttaa itsensä maailmallisista kiintymyksistä, he ottivat tehtäväkseen etsiä itselleen *Sadgurun*, joka voisi suoda *jnanan*.

Tehtyään tämän päätöksen he kumpikin, ennen kuin poistuivat asuinpaikaltaan, antoivat toisilleen lupauksen: 'Kumpi hyvänsä meistä ensin saa haltuunsa Gurun *darshanin* rikkauden, hän asennoituu Guruksi toiselle.'

Sitten he ryhtyivät suorittamaan pyhiinvaellusmatkaa, Sorupananda etelään ja Tattvarayar pohjoiseen. Kaverin rantatörmällä, pyhässä paikassa nimeltä Govattam, Sorupanandalla oli ihmeellinen kokemus, jossa hän koki mielen tyyneyden, joka oli näin pitkään ovelasti välttänyt häntä.

'Tämä tapahtuma johtuu jonkun suuren *mahatman* läsnäolosta täällä', hän päätteli.

Kyselyään neuvoa sen paikan oppineilta, hän sai selville, että suurenmoinen olento nimeltä Sivaprakasa Swami eli siellä kaislatilkulla, uppoutuneena jatkuvaan samadhiin. Kuitenkin hän sai selville, että joissakin tapauksissa hänen tiedetään tulleen ulos aamulla.

Mennen välittömästi tämän *Sadgurun* pyhään läsnäoloon, hän odotti kunnes Siwaprakasa Swami sukelsi esiin imeytyneisyyden tilastaan ja tuli ulkopuolelle. Tervehdittyään häntä asianmukaisesti Sorupananda anoi häntä hyväksymään hänet palvojakseen. Kun Sorupananda oli saanut osakseen Gurun armon, hän odotteli Tattvarayarin paluuta.

Tattvarayar oli vaeltanut pohjoiseen, muttei ollut onnistunut hankkimaan kenenkään Gurun *darshania*. Kun hän oli menettänyt kaiken toivonsa sen hankkimisesta, hän luopui etsinnöistään ja palasi etelään. Tällä matkallaan hän onnekseen kohtasi Sorupanandan, joka oli siihen mennessä oivaltanut Itsen. Silloin Tattvarayar sai osakseen enonsa armon.

Kun Sorupananda ja Tattvarayar asustelivat näin rauhallisesti yhdessä Guruna ja oppilaana, Sorupananda määräsi eräänä päivänä haettavaksi öljyä öljykylpyä varten. Koska se päivä oli *amavasai* (uuden kuun päivä), oppilas oli terävä-älyisesti tietoinen sastrisesta kiellosta, jonka mukaan öljykylpy oli kielletty esi-isien päivänä.

'Mutta tänäänhän on *amavasai*', hän sanoi.

Kuullessaan tämän Sorupananda sanoi: 'Mitä kaikilla *sastrojen* kielloilla on tekemistä *sadhujen* kanssa? Vaikka olet asunut läheisyydessäni jo useita päiviä sinä et näytä kykenevän vapauttamaan itseäsi *sastrojen* rajoituksista. Onko sinulle enää mitään hyötyä viipyä täällä pidempään?'

Täten, tämän kysymyksen ja vastauksen keinoin, hän vahvisti epäilynsä, että Tattvarayarin kohdalla syntymä ei ollut vielä päättynyt. Tattvarayar järkyttyi näistä Gurunsa säälintäyhteisistä sanoista. Oivallettuaan, ettei ollut vielä kyennyt eliminoimaan *vasanoitaan*, hän joutui tunnontuskien valtaan.

Hän päätyi seuraavaan ratkaisuun: 'Sen sijaan, että pysyisin täällä ja tahraisin Guruni pyhän läsnäolon, minun olisi parempi upottaa tämä syntinen pölkky valtameren syvyyksiin.'

Sitten, toteuttaakseen käytännössä sen, että oli kiellettyä kääntää selkäänsä Gurulleen, hän poistui kävellen hitaasti takaperin.

Kun Tattvarayar oli tällä tavoin lähdössä pois Guruaan mietiskellen, palvojat, jotka olivat liittyneet häneen, merkitsivät muistiin ne totuuden jalokivet, jotka tippuivat hänen huuliltaan hänen jumalaisina lausuntoinaan ja välittivät ne Sorupanandalle. Nämä sanat julkaistiin *jnanateksteissä*, joita kunnioitetaan vielä tänäkin päivänä.

Kun Sorupananda näki nämä teokset, hän oli hämmästyksissään niiden syvähenkisyydestä. Oivaltaen sydämessään, että sellainen oppineisuuden meri ei ansaitse tulla upotetuksi veden valtakuntaan, hän määräsi Tattvarayarin palaamaan luokseen.

Heti kun Tattvarayar palasi, Sorupananda sanoi hänelle: 'Nämä vaikeat teokset, vaikka ovatkin

¹ *Sorupa Saram*, julk. Kasyapa Nagarajan, 1971.

käyttökelpoisia sinulle itsellesi, eivät kokonaisuutena hyödytä helposti maailmaa. Kokoa siksi yksinkertainen teos, jonka jokainen voi ymmärtää ja josta voittaa pelastuksen.'

Tämän määräyksen annettuaan Sorupananda poistui syömään. Gurunsa toiveen mukaisesti Tattvarayar laati ja valmisti *Cacivanna Bodhanin* Gurunsa vielä syödessä. Tästä teoksesta tuli osa *Mohavatai Bharania*.

Ramana Maharshi oli erityisen mieltynyt seuraavaan tapahtumaketjuun tarinassa. Näin hän kertoi tarinan. Poiminto on kirjasta *Day by Day with Bhagavan*, 21. päivä marraskuuta 1945:

Tattvarayar kirjoitti *bharanin* (eräänlaisen tamilinkielisen runollisen kirjoitelman) Gurunsa, Sorupanandan kunniaksi ja kutsui koolle joukon oppineita pandiitteja kuulemaan teosta ja arvioimaan sitä. Panditit esittivät vastaväitteen, että *bharani* oli kirjoitettu vain suuren, tuhannen elefantin surmaamiseen kykenevän sankarin eikä askeetin kunniaksi. Sen jälkeen kirjoittaja sanoi: 'Menkäämme Guruni luo ja ratkaiskaamme tämä asia siellä.' He menivät Gurun luo. Sen jälkeen, kun kaikki olivat ottaneet paikkansa, kirjoittaja kertoi Gurulle heidän saapumisensa syyn. Guru istui hiljaa ja myös kaikki muut pysyivät *maunassa*. Kului koko päivä, tuli yö ja lisää päiviä ja öitä ja yhä kaikki istuivat siellä ääneti. Kenenkään mielessä ei ilmennyt ajatuksen ajatusta eikä kukaan ajatellut tai kysynyt miksi he olivat tulleet sinne. Kolmen, neljän tällaisen päivän jälkeen Guru liikautti hieman mieltään ja sen jälkeen seurue saavutti jälleen mieltensä aktiivisuuden. Silloin he julistivat, 'Tuhannen elefantin voittaminen ei ole mitään verrattuna tämän Gurun voimaan koota yhteen kaikkien meidän ryntääviä elefanteja vastaavat egomme. Niin varmasti hän ansaitsee kunniaukseen laaditun *bharanin*.'

Vaikka Tattvarayar kirjoitti monia säkeitä (joista useimmat ovat kadonneet) Sorupananda itse kirjoitti vain yhden runon. Tämä oli *Sorupa Saram*, hänen advaitisen kokemuksensa tisle. Ramana Maharshi arvosti tätä teosta suuresti. Kun hän antoi Annamalai Swamille listan kuudesta luettavasta kirjasta, hän sisällytti *Sorupa Saramin* listaan johon sisältyivät myös *Kaivalya Navaneeta*, *Ribhu Gita*, *Ashtavakra Gita*, *Ellam Ondre* ja *Yoga Vasistha*. Tämä suositus asettaa tekstin hyvin huomattavaan seuraan.

Tämä on *Sorupa Saramin* ensimmäinen käännös englannin kielelle. Sen ovat kääntäneet Dr T.V. Venkatasubramanian ja Robert Butler, ja David Godman on editoinut sen. Itse säkeet ovat Sorupanandan käsialaa ja väliin lisätyt kysymykset, vastaukset ja kommentit ovat myöhemmän, tuntemattoman kommentaattorin. Kuitenkin nämä sivuhuomautukset on aina yhdistetty teokseen ja niitä pidetään nykyisin tähän kokonaisuuteen kuuluvina osina.

Itselle Osoitetut Siunaavat Säkeet

1. Olkoon ainoalaatuinen Itse, joka ilmenee lukemattomina objekteina samalla tavoin kuin kulta ottaa sen muotin muodon, johon se sulana kaadetaan, meidän tukemme ja ohjaajamme kirjoittaessamme tätä teosta, *Sorupa Saramia*, joka julistaa, että maailma on luonteeltaan vain tietoisuutta.

Teksti

2. Koska kolmenlaisia eroja ei ole olemassa, kaikki on vain tietoisuutta. Tietoisuuden olemassaolon varmuus ilmoitetaan tällä tavoin.

Koska ei ole olemassa mitään tietoisuudesta erillään, viisi elementtiä, yhdessä viiden aistin ja viiden toiminnan elimen kanssa, ovat kaikki vain tietoisuutta. Mitä hyvänsä on alussa, keskellä ja lopussa -- kaikki ne ovat myös tietoisuutta. Sanoinkuvaamaton harha-aistimus on myös tietoisuutta. Yksi, joka havaitsee kaiken ja havaitsemisen toiminta, on myös tietoisuutta.

3. **Kysymys:** Onko olemassa mitään loogista tapaa päätellä, että kaikki on pelkästään tietoisuutta?
Vastaus: Kyllä on.

Koko maailman moninaisuus, joka johtuu mielen harhahavainnosta ja joka näyttää olevan todellista -- eikö se ole pelkkää todistavaa tietoisuutta? Sen vuoksi, kaikki -- alkaen vapautumisella ja sisältäen puhtauden ja epäpuhtauden, ilon ja surun, sen mikä on ja sen mitä ei ole -- on vain olemista.

4. **Kysymys:** Jos kaikki on olemista, eivätkö objektit ilmene ihmisen omana Itsenä, joka on olemassaolo-

tietoisuus-autuus?

Vastaus: Kyllä.

Katselenpa mihin suuntaan hyvänsä, siellä vallitsee ehdoton täydellisyys. Kaikkien pyhien vesien todellinen luonne on rauhallista tietoisuutta. Kaikkien Herraa ylistävien säikeiden todellinen luonne on autuutta. Minusta erillään mikä muu muoto voi olla olemassa?

5. **Kysymys:** Onko yllä mainittu lausunto pelkästään sanallinen vai onko se koettavissa?

Vastaus: Se on myös koettavissa.

Guruni neuvoi: 'Herra, maailmailmiö ja sen kasvualusta -- kaikki nämä olet sinä. Ei ole olemassa ketään, joka ei sano "minä". Tutki sen vuoksi läpikotaisin "minä". Jos tämä tunnetaan tarkasti ja läpikotaisin [ihminen voi sanoa] 'Minä itse olen puhdasta tietoisuutta'. Sen vuoksi minä olen perusolemus.

6. **Kysymys:** Millä olevaisella oli tämä Itsen kokemus ja milloin kokemus ilmestyi?

Vastaus: Minä itse koen sen ja kokemus on ikuisesti läsnä.

Näin todellisen luontoni puhtaana tietoisuutena. Näen vain itseni enkä maailman valtavaa paljoutta. Yksinkertaisesti, koska en ollut katsellut itseäni läpikotaisin, enkö lakannut milloin tahansa olemasta?

7. **Kysymys:** Jos kaikki on vain Itseä miksi nimiä on niin monia?

Vastaus: Monet nimet eivät tee Itsestä moninaista.

Koska jokainen pysyy 'minänä' ja julistaa olevansa 'minä' aina Iswaraan saakka, ei ole olemassa ketään muuta kuin 'minä'. Samaa henkilöä puhutellaan pojaksi, veljeksi ja isäksi; mutta muuttuuko tämän henkilön ruumis siitä syystä erilaiseksi?

8. **Kysymys:** Jos on niin, tiedetty ja tietäjä tulevat olemaan eri.

Vastaus: Ei, ne eivät ole eri.

Minun Itseni on se, joka jäi jäljelle [näkijänä] 'minänä'. Nuo objektit jotka hylättiin 'ei-minänä' -- myös ne ovat Itseäni. Se on kuin joku, joka menee nukkumaan yöllä omana itsenään, ilmenee [unessa] [näkijän ja] maailman muotona ja herää sitten omana itsenään.

9. **Kysymys:** Mikä on Itsen sisin luonto, joka loisti kaikkena?

Vastaus: Se on 'itsen loistamista itsenä'.

Itse, joka loistaa ruumiina, rakastettuna sieluna, kaikkina toimintoina, tietämättömyytenä, todellisen tiedon ilona, autuaallisena todellisuutena ja ainoana tietoisuutena -- se todellakin on oma todellinen luontoni.

10. **Kysymys:** Onko mahdollista antaa todellinen nimi Itselle, joka loistaa itsenään?

Vastaus: Koska se on transsendentaalinen kokemus, sille ei ole mahdollista antaa nimeä.

He tulevat kuvailemaan sitä autuutena, tuonpuoleisuutena ja kaiken todistajana, joka jää jäljelle neljän *Vedan* huipentumassa. Minkä määritelmän voisoin hyväksyä omalle todelliselle luonnolleni, jonka jäljille eivät mitkään *jnanan* tutkielmat pääse.

11. **Kysymys:** Jos se on tuonpuoleinen, ei ole ulottuvuutta, jota tutkia. Siksi on välttämätöntä osoittaa ja ilmaista se jollakin tavoin.

Vastaus: Koska se on kaikki ja koska se ei ole mitään, se on kuvailtavuuden tuolla puolen.

Onko se 'minä'? Onko se Se? Olenko minä Se? Onko Se 'minä'? Onko se loistava *jnana*? Onko se kaikkien äänien [*nadanta*] lähde? Onko se *mauna*? Onko se puhdas tila [*suddha*]? Onko se tyhjyys? Itseloistava luonnollinen tila on kaikkea tätä eikä mitään niistä.

12. **Kysymys:** Jos siitä sanotaan näin, kukaan ei voi oivaltaa Itseä ja niin oivallusta ei voi olla. Sen vuoksi sille tulisi antaa jokin nimi.

Vastaus: Seuraavat ovat *Vedojen* antamia nimiä.

Valaistuminen on 'minä'; vapautuminen on 'minä'; täydellinen autuus on 'minä'; olemassaolo on 'minä'; tietoisuus on 'minä'; tyyneys on 'minä'; puhtaus on 'minä'; se mikä on ainutlaatuinen ja *Vedojen* alueen tuolla puolen on 'minä'; puhdas tietoisuus, kaiken lähde on 'minä'.

13. **Kysymys:** Ovatko kaikki nämä tuntomerkit koettavissa?

Vastaus: Ne koetaan ja myös ylitetään.

Poikani! Minusta tuli ja minä oleskelin sanoinkuvaamattomana kokemuksena, tuonpuoleisena ilona ja kaikkena muuna. En tuntenut tarvetta ilmoittaa 'Olen riisunut itsestäni surua tuottavan *karman*'. Palasin Itseen ja olen vapautunut

14. **Kysymys:** Mikä on tästä kokemuksesta saatu hyöty?

Vastaus: Se on vapautumisen kuningaskunnan hallitsijaksi tulemista.

Sain haltuuni korkeimman herruuden, joka ei koskaan häviä. Poltin vastakohtien parit -- onnen ja surun. Luovuin ruumisviidakon elämästä, joka kiusasi mieltä. Menin sisään ja asutin vapauden talon.

15. **Kysymys:** Mitä tanssia tämä kuningas todistaa tasoltaan?

Vastaus: Hän todistaa kolmen *avasthan* [valveen, unennäön ja syväunen] tanssia.

Valvetilassa minä todistan viiden toiminta- ja aistinelimen tanssia. Unessa todistan mielen tanssia. Ja ajatuksettomassa syväunessa todistan objekteista vapaata tyhjyytanssia. Kuitenkin pysyn [aina] haltioituneena ytimenä [Itsenä].

16. **Kysymys:** Missä tämä kokemus oli, kun te piditte onnea ja surua 'minänä'?

Vastaus: Myös silloin pysyin Itsenä. En ollut mitään muuta.

Kuka oli hän, joka pysyi [egona] 'minänä'? Jos näen hänet en salli hänen omaksua ruumiin muotoa. Vain 'minä', jonka muotona on tietoisuus, on todellinen 'Minä'. Kaikki muut 'minät' joutuvat sidotuiksi muotoon ja kulkevat syntymän ja kuoleman läpi.

17. **Kysymys:** Itse on muuttumaton. Eikö se joudu sidotuksi jos se sitoutuu toimintoihin?

Vastaus: Koska Itse pysyy todistajana kuin aurinko, se ei joudu sidotuksi.

Vaikka kannan perheen taakkaa ja saan ne seuraamaan itseäni kuin varjo tai vaikka pilvi nimeltä '*maya*' luo varjonsa, minä olen epäilyksettä tiedon valo, itse loistaen puhtaana valona ja pysyen [maailman] todistajana.

18. **Kysymys:** Mutta *jnani* ei pysy liikkumattomana kuin aurinko.

Vastaus: Myös hän pysyy toimimattomana.

Mitä hyvänsä tulee, mitä tahansa toimia suoritetaan, mistä tahansa riemuitsen, olen vain puhdas tietoisuus, pysyen syrjässä ja tietoisena tulematta yhdeksikään niistä.

19. **Kysymys:** Kaikki asiat liikkuvat, koska Itse panee ne liikkeelle. Koskeeko orjuus sen vuoksi Itseä?

Vastaus: Kuten naru pakottaa hyrrän pyörimään, sille ei ole orjuutta.

Samalla lailla kuin naru on pakottanut hyrrän pyörimään, halut toimivat minun läsnä ollessani. Mutta kuten köysi, jota käytettiin pyörittämään hyrrää, minä en yhdisty niihin. Olen vapauttanut itseni niiden yhteydestä. Olen tullut omaksi Itsekseni. Orjuuteni on todellakin poissa.

20. **Kysymys:** Mutta millä tavoin tieto ja tietämättömyys tuhottiin?
Vastaus: Ihmisen omassa Itsen kokemuksessa ei havaita tiedon saavuttamista eikä tietämättömyyden poistumista.
- Minkä avulla tietämättömyys tuhoutui? Minkä avulla tutkimuksen kautta saavutettu tieto ilmestyi? Kuinka selkeys, joka tunnetaan todellisen tiedon kokemuksena, hankittiin? Mitä muuta tiedän kuin itseni?
21. **Kysymys:** Jos tiedon herääminen ja tietämättömyyden poistuminen eivät ole tiedossa, kuinka voimme kutsua sellaista *jnaniksi*?
Vastaus: Yhdessä tiedosta erotetun tietämättömyyden kanssa, kuin todellisesta erotetun epätodellisen, molemmiksi ja ei kummaksikaan tuleminen -- tämä on *jnanin* luonto..
- Kun lopulta todellinen loisti 'minänä', menikö epätodellinen, josta tuli 'minä', minnekään? Minusta itsestäni tuli sekä todellisen että epätodellisen perusta, mutta pysyin todellisen ja epätodellisen ristiriitaisen parin saavuttamattomissa.
22. **Kysymys:** Aiemmin sanottiin, 'Minä olen ruumiin haltija, mutten ruumis'. Nyt sanotaan, 'Pysyn ruumiista erillään ja olen myös ruumis'. Kumpi on totta?
Vastaus: Totuutta on pysyminen ruumiin sisällä, mutta erillään kuten sydän mangon siemenessä, joka pysyy siemenen kuoren sisällä, mutta siitä erillään.
- Oi, minä sanoin, 'Minä olen ruumis!' Pidin omaisuutta omanani! Tunsin, 'Olen nauttija!' Eikö kaikki tämä ole virheellistä? Vaikka pysyin kaikkena ruumiista alkaen, todellinen 'Minä' pysyi aina erillään samaistumatta mihinkään kuten mangon sydän makean mangon siemenessä.
23. **Kysymys:** Onko näin [kiinnittyneenä ja erillisenä] pysyminen vain tietämättömyyden aikana vai myös tiedon aikana?
Vastaus: Sekä että.
- Jnanan* ja *ajnanan* ajanjaksot nähtiin ja kulkivat ohi kuin ne jaksot, jolloin äly ei ollut kehittynyt ja jolloin se oli kehittynyt. Kaikesta, joka oli harjoituksen aikana päällekkäiskuvausta, on nyt tullut virheellistä.
24. **Kysymys:** Onko ennen tätä kokemusta olevana tietämättömyyden ajanjaksona olevia syntymää ja kuolemaa olemassa?
Vastaus: Koska ne ovat harhaa, niitä ei ole olemassa.
- Oi, missä synnyin? Mitä palvelin Jumalana? Mistä etsin turvapaikkaa? Kun minusta tuli autuaallinen perusolemus, todellisuus, rikkumatonta autuutta kokien, eikö näiden kaikkien [tunnettu olevan] virheellistä?
25. **Kysymys:** Millä suunnalla Itse oli ennen tämän kokemuksen heräämistä?
Vastaus: Kun olen totuuden oivalluksen vapahtama, en ole enää hämmentynyt.
- Minä elin 'jonakuna'. Työskentelin turhaan 'jonkun' tähden. Kävin läpi muutoksia ottaen tuhansia nimiä. Nyt se riittää! Olen nähnyt itseni, sen, jota minun on vaikea löytää. Oi, nyt olen vapaa!
26. **Kysymys:** Mitä saavutetaan ja koetaan jos ihminen näkee Itsen?
Vastaus: Mieli sulaa rakkaudessa ja siitä tulee *sat-chit-ananda*.
- Sain petollisen mielen sulamaan ja liukenemaan. Tunsin itseni sinä mikä minä todella olen. Koska olen kaiken kasvualusta, minusta tuli ja minä oleskelin omana itsenäni, *sat-cit-anandan* puhtaana tuoksuna.
27. **Kysymys:** Onko lausunto 'Maailma on vain Itseä' kuvainnollisesti totta, muttei sananmukaisesti?
Vastaus: Mikään nähty ei voi olla silmästä erillään. Samalla lailla maailma ei ole olemassa

Itsestä erillään.

Voiko mikään nähtävä olla silmästä erillään? Voiko olla mitään kuultavaa korvasta erillään? Ilmenikö mikään muista neljästä elementistä tilasta erillään? Vaikka maailma saattaa näyttää virtaavalta jokikangastukselta, kun se tutkitaan läpikotaisin, voiko maailma olla olemassa Itsestä erillään?

28. **Kysymys:** Näkijä ja nähty ilmenevät erillään.

Vastaus: Tämä on samaa kuin nähdä kulta moninaisina kultakoristeina. Ne eivät ole eri.

Täällä, itseni lisäksi, mitään muuta ei ole olemassa. Menen tästä valalle. Kultakorut eivät ole olemassa kullasta erillään. Samalla tavoin kuin joku voi muuttaa kullan muotoa ja antaa sille eri nimiä, minä kuvailen Itseäni monin tavoin.

29. **Kysymys:** Mikä on tämän kokemuksen luonne?

Vastaus: Se on tuonpuoleinen, joka ilmestyy häivyttäen ajatukset ja jossa kaikki loistaa Itsenä.

Se on puheen ja mielen tavoittamattomissa. Se on puhdasta ambrosiaa, johonka ihminen ei kyllästy vaikka se vuotaa yli. Niin kuin sylki, joka erittyi kielestä, se vuotaa sisältäni. Niin kuin äänetön ruukku se pysyi 'minuna', olematta toinen.²

30. **Kysymys:** Kun kaikki on olemassa *Sivamissa*, miksi ihmisen pitäisi tulla *Sivamiksi*?

Vastaus: Tämä mahdollistaa kaikkien 'yhden' ja 'toisen' välisten erojen poistamisen ja täydelliseksi *jnanaksi* tulemisen.

Älä kysy, 'Mitä on *Sivan* autuus? Mikä on *Sivan* olemus? Mitä on *Sivan* toiminta?' Se on vain tietoisuuden täyteyttä, joka ei jakaannu, ei yhdisty eikä tule erilliseksi.

31. **Kysymys:** Mikä on hylättävä *asatina* [epätodellisena] ja mikä on hyväksyttävä *satina* [todellisena]?

Vastaus: Hylkää *asatina* objektit, jotka tunnetaan ja hyväksy tietoisuus *satina*. Tämä on tyyneyttä.

Kaikki *tattvat* [aineosat], jotka ihminen tuntee, ovat oman itsen ulkopuolella. Samalla, kun hylkää nämä objektit 'ei-Itsenä', oivalla tietoisuuden avulla Itse siksi, joka jää jäljelle sinä, joka hylkää objektit. Tämä on tyyneyttä.

32. **Kysymys:** Jos tyyneys on ainut todellinen asia, mikä on todistaja?

Vastaus: Tyyneys on itsessään kaikkea, alkaen todistajasta aina *svanubhavaan* [ihmisen omaan kokemukseen] saakka. Se on *Sivam*, oivalluksen tila.

Tyyneys itsessään on todistaja-Itse. Todistaja-Itse itsessään on *Brahman*. *Brahman* on täyteys. Tutkimuksella oivallettu puhdas täyteys itsessään on ikuisesti läsnä oleva *svanubhava*. Tämä on oivalluksen tila, joka itsessään on *Sivam*.

33. **Kysymys:** Vaikka mieli rauhoittuu, *sayujyam* [liittyminen] saavutetaan vain, kun *maya* tuhoutuu.

Vastaus: Mielen tuhoutuminen itsessään on *mayan* tuhoutumista ja sen vuoksi se on *sayujyam*.

Olen nähnyt mielen syntymätävän, joka johtaa maailman syntyyn ja tekijän, ego-'minän' syntyyn. Mielen ei-tyyntyminen itsessään on *maya*. Niiden lujutena, jotka tuhoavat tämän *mayan*, on *sayujyam*.

34. **Kysymys:** Jos tämä on *sayujyam*, mihin menevät vanhat karmat?

Vastaus: Tässä kokemuksessa ne katoavat jälkeä jättämättä.

² Äänetön ruukku on pallomainen, kuivattu mutaruukku, jolla ei ole suuta ja joka imee itseensä vettä huokoisen pintansa läpi.

Revin itsestäni irti pelon, joka syntyi surusta, kun kuvittelin, 'Kuljen loputtomasti läpi syntymien ja kuolemien'. Kaikista menneistä maailmoista on tullut suunnattoman suuri, tyhjä lakeus, joka on oma Itseni, sillä kaikki muu kuin Itseni on epätodellista.

35. **Kysymys:** Kun on olemassa sellainen kokemus, miksi suorittaa karmaa?

Vastaus: Kun tällainen kokemus ei ole ilmestynyt, tekoja suoritetaan.

Siihen saakka kunnes minusta tuli loputon, autuaallinen kokemus korkeimman viisauden avulla, joka pitää kaikkea palvontaa ja muita saman kaltaisia asioita 'ei-Itsenä', minä palvoin jumalia määrätyn ajan ja noudatin kaikkia juhlallisia lupauksia.

36. **Kysymys:** Kuka saavuttaa tämän kokemuksen?

Vastaus: Vain he, jotka ovat puhtaita ja joilla on määrättyjä ominaisuuksia saavuttavat sen.

Todellisuuden kokemuksen -- säilyen ja loistaen ikuisesti ykseytenä, tahrattomuutena, täyteytenä ja totuutena -- saavuttavat vain he, jotka ovat kaikkein soveliaimpia, puhtaimpia, joilla on vakaa mieli ja jotka ovat viimeisessä syntymässään.

37. **Kysymys:** Mitkä ovat puhtaan yksilön merkit?

Vastaus: Ne ovat seuraavat:

[Vastaus sisältää säkeet 37-42]

He eivät lausu töykeitä sanoja; he eivät tahdo vihata ketään; heillä on iloinen kasvojen ilme; mistä hyvänsä he pitävät, he eivät käytä sitä itse vaan tarjoavat sen suurenmoisille; he eivät seurustele pahojen kanssa; he eivät kiroa ketään; heidän silmänsä eivät leisku vihasta. Nämä ovat niitä, jotka vapauttavat itsensä syntymästä.

38. He eivät pidä katoavaisia asioita todellisina; he eivät koskaan korota ääntään sanoen, 'Tämä on hyvää ja tämä pahaa'; he eivät koskaan tunne surua menneistä tapahtumista; he eivät koskaan paheksu mitään; he ovat haltioituneita.

39. He eivät puhu halveksivasti *Vedan* säädöksistä; he eivät lakkaa laulamasta ja sulamasta kiintymyksestä niin kauan kuin elävät; he eivät unohda kuolemaa; he eivät kiinny tähän maailmaan mielen heikkouden vuoksi; he ovat niitä, jotka eivät synny uudelleen.

40. He eivät koe ollenkaan mielen äkillisiä liikkeitä; he tahtovat tuntea vain vapautumisen polun; heidän mielensä eivät uppoudu kiintymyksiin sanoen ahneesti, 'Tämä on minun omaisuuttani, minun taloni, vaimoni ja lapseni'. Sellaisia ovat kypsät.

41. Välittävätkö he asioista, joita toiset pitävät haluttavina ja ei-haluttavina? Kun ihminen todella katsoo, niitä, jotka tulevat tynniksi ja äärettömiksi, jotka kokevat totuuden ja pysyvät lopullisessa tilassa, on todella harvassa.

42. He, jotka eivät näe mitään muuta kuin Itsensä täällä ja tuonpuoleisessa, jotka ovat molempien tuolla puolen ja vailla jakautumista, häpäisevätkö he itsensä sillä, että pitävät joutavanpäiväisenä tätä kangastuksen kaltaista maailmailmiötä, joka on *sankalpojen* harhaista leikkiä?

43. **Kysymys:** *Sastra vasana* [piilevä halu kirjoitettuun tietoon] tai tiedon tai tietämättömyyden *vasanat* -- ilmestyvät myös nämä noissa *jnaneissa* vaikkapa muistamattomuuden kautta?

Vastaus: Koska ne ovat *vasanoita*, ne eivät ilmesty.

Jokaisen päälle asetetun *avasthan* aikana vapautunut tietää selkeästi, että äänen illuusio ja todellisen ja epätodellisen illuusio ovat vain mielen illuusioita, koska [hän tietää, että] päälle asetettu *avastha*, joka ilmestyy ja katoaa, on epätodellinen.

44. **Kysymys:** Jos asia on niin, mikä heidän kaltaisilleen muodostuu Jumalan palvonnaksi?

Vastaus: Palvontaa on vain Itsen näkeminen.

Suuret *tapasvinit* palvovat kiintyneinä tyynen tilan kukkasilla ja yksinäisyyden mantralla jumaluutta, [joka asuu] tietoisuuden lakeutena ruumiissa. Kuka voi vetää vertoja heille, jotka elävät ikuisesti sellaisia *jnaneja* kunnioittaen.

45. **Kysymys:** Miksi kaikki eivät suorita tätä palvontaa?

Vastaus: Tietämättömyyden vuoksi.

Kun kolme ensiluokkaista hedelmää, [mango, leipäpuun hedelmä ja banaani] yhdessä maidosta keitetyn riisivanukkaan kanssa, ovat suoraan heidän edessään, he kaipaavat koiran oksentamaa ruokaa. Tietämättä, että me itse olemme suurenmoinen perusolemus, kaikkien asioiden ja voimien perusta, heistä tulee mahtavan orjia.

46. Tämä koskee niiden kohtaloa, jotka loukkaavat *jnaneja*.

He eivät tunne kohtuutta eivätkä rehellisyyttä; he eivät tunne maailman kangastuksen kaltaista luonnetta; he eivät tunne itseään; he eivät oivalla häpeää, joka syntyy heidän tietämättömydestään. He ovat sisältä pimeitä ja vailla mitään syytä loukkaavat niitä, jotka ovat hyviä, vanhurskaita. Mitä tietä nämä ihmiset kulkevat?

47. **Kysymys:** Ovatko kaikki muut kirjat paitsi *jnanan* pyhät kirjoitukset, jotka puhuvat korkeimmasta autuudesta, valhetta?

Vastaus: Kyllä ovat.

Viisi kukkaa ovat hänen nuolensa. Kuusijalkainen kovakuoriainen on hänen jousensa jänne. Pehmeä sokeriruoko on hänen jousensa. Tämä muodoton Amor on urhoollinen soturi. Hän tartuttaa jokaiseen voimallisen himon. Kaikki tämä on epätodellista. Samalla lailla, onko koko tämä maho maailmailmiö totta? Vastaa itse.

48. **Kysymys:** Onko aika yms. virheellistä?

Vastaus: Heille, jotka eivät ole kiintyneet mihinkään, ne todellakin ovat virheellisiä.

Olkoon se aika, Jumala tai *karma* tai kuvitteellinen havainto, mielen toiminnot, mahtava haltioituneisuus, joka aikaansaa asioita – hänelle, joka ei ole kiintynyt millään tavoin, mistä syntyy kysymys niiden hyvänä tai pahana pitämisestä?

49. **Kysymys:** Ovatko ne [aika yms.] tarpeellisia edes ruumiille?

Vastaus: Koska ruumis on ei-Itseä, niitä ei tarvita.

Miksi ne syntyvät, nuo viekkaat, jotka eivät etsi Itseään? Mikä on tämä ruumis, joka on tullut olemassaoloon ruuan kautta? Kuka on 'minä'? Kuinka monia ruumiita heitettiin pois aiemmin? Lukemattomat olivat ne ruumiit, jotka otettiin iloiten uudelleen ja uudelleen.

50. **Kysymys:** Mutta ovatko kaikki nämä [*jivat*] heijastunutta tietoisuutta?

Vastaus: Koska tietoa ei ole ennen kuin Guru tekee tietämisen mahdolliseksi, he ovat vain heijastunutta tietoisuutta.

Epätodellisen toteamiseksi epätodelliseksi ja todellisen todelliseksi tarvitaan todellakin Gurua. Voi! Kaikki *jivat*, tullessaan kuninkaiksi ja saavuttaessaan mahtavuuden³, ovat vain heijastunutta tietoisuutta.

³ Uskon tämän fraasin tarkoittavan 'tepastella ylimielisesti ympäriinsä'. Sen voi myös kääntää 'rehennellä ja tulla pikkulapsen kaltaiseksi'.

51. **Kysymys:** Miksi yhden Brahmanin pitää ilmetä jakautuneena moneksi, heijastuneeksi tietoisuudeksi?
Vastaus: Heistä, jotka eivät näe häntä yhtenä, se näyttää monelta.

Mikä on totuus maailmaheijasteesta, joka ilmenee yhdessä [*Brahmanissa*], mutta ei ilmene yhtenä? Niin kuin tapahtumat hämmentyneen ihmisen silmissä maailma ilmenee moninaisena vain niille puutteellisen tiedon omaaville, jotka eivät siksi näe sitä yhtenä todellisuutena.

52. **Kysymys:** Kun kaikki on tällä tavoin yhtä, mikä on syynä siihen ettei sitä nähdä yhtenä?
Vastaus: En tiedä syytä siihen miksi Itseä ei tunneta sinä, joka on olemassa omana Itsenä.

Mikä kumma siinä on, että ihminen etsii Itseä tuntematta Itseä? Mitä voin sanoa siitä? Sehän on kuin ihminen, joka seisoo kaulaansa myöten vedessä kykenemättä sammuttamaan janoaan. Mitä muuta voimme sanoa?

53. **Kysymys:** Millä tavalla Itse nähdään?
Vastaus: Pysymällä hiljaa Itsessä. Tämä on pyhissä kirjoituksissa ilmaistavan tutkimuksen ydin.

Sinä, joka pyhistä kirjoituksista löpötellen tulet korskeaksi! Sinä, joka kasaat *karmaa* kastisi ja sukujuuresi mukaan! Eikö sinusta voi tulla *satvista*, etkö voi tuntea Itseä Itsesi avulla, luopua loppumattomasta toiminnasta ja pysyä hiljaa?

54. **Kysymys:** Voiko Jumalan palvonta olla *jnanaa*?
Vastaus: Ei voi olla palvontaa palvojasta erillään.

Nuo, jotka rypevät, ruumiiseen samaistuen, suorittavat *pujaa*, huojuttavat valoja ja liittävät kätensä yhteen jumalankuvien edessä suuresti ikävöiden, mutta he eivät tutki onko todellinen Jumala palvoja vai jumalankuva.

55. **Kysymys:** Eikö ole tarpeellista mennä katselemaan vaunujuhlia?
Vastaus: Ei. Hänet, joka näkee vaunujuhlat, tulisi nähdä.

He menevät, näkevät ja tervehtivät vaunuja vaunujuhlisiin sopivana päivänä. Voi! Itsensä unohtaen, ketä he aikovat palvoa? Vaunuissa nähty jumaluus ei ole täydellisyys. Eikö kukaan tiedä tätä?

56. **Kysymys:** Jos on niin, onko *jooga* hyväksi?
Vastaus: Tietoisuuden tuntemiseksi se ei ole välttämätöntä.

He harjoittavat suuresti arvostettua *joogaa* nurkassa istuen ja puhettaan ja hengitystään halliten. Nähdäkseen korkeimman tietoisuuden ja pysyäkseen sinä, miksi tämä *sadhana*? He yrittävät syödä ja elää kauan tekemällä ruumiistaan vahvan.

57. **Kysymys:** Siinä tapauksessa, voiko *sannyasa* olla hyvää?
Vastaus: Tosi autuutta, joka on läsnä niissä, jotka hylkäävät egon, ei ole *sannyasassa*. Kuinka se silloin voi olla hyvää?

Ilman pienintäkään vaikeutta he ottavat käteensä kerjuukulhon; he ajelevat päänsä ja kietovat ruumiinsa pelkkään lannevaatteeseen; ja he näyttävät olevan suurenmoisia. Mutta kokevatko he syvänen autuutta nukkumatta kuten kokevat he, jotka ovat hylänneet egonsa?

58. **Kysymys:** Siinä tapauksessa, eivätkö henkinen opiskelu ja harjoitus ole välttämättömiä?
Vastaus: Heille, jotka ovat nähneet Itsen, joka on heidän todellinen sisällyksensä, ne eivät ole välttämättömiä.

Mitä *sastraa* tarvitaan Itsen näkemiseksi? Mikä *sadhana* on tarpeen? Eikö kaikki tämä ole mieletöntä leikkiä? He, jotka pitävät todellisena illuusiota, joka on ilmestynyt -- niin kuin kuviteltua pikkupirua,

joka on luotu pelottamaan yksinkertaisia ihmisiä -- eivät näe Itseä.

59. **Kysymys:** Eikö *sadhana* ole tarpeen Itsen tuntemiseksi?

Vastaus: Mitä hyötyä on *sadhanasta*, joka ei mahdollista *sadhakan* näkemistä?

Objektit, jotka nähdään monena, sellaisina kuten mies, nainen ja sukupuoliuton ja näkijä, joka pysyy yhtenä -- kaikki tämä on vain mahtavan tietoisuuden ilmentymää. Voivatko ne olla olemassa tietoisuudesta erillään? Kuinka paljon hyvänsä he harjoittavat *sadhanaa*, kuinka se hyödyttää niitä, jotka eivät tiedä tätä selvästi?

60. **Kysymys:** Miksi he kärsivät sen sijaan, että tutkisivat ja oivaltaisivat Itsen?

Vastaus: He kärsivät, koska eivät ole kokeneet sitä minkä opiskelulla tietävät omaksi itsekseen.

Mitä väliä sillä on [oivaltaneelle] kuka elää ja miten? Mitä väliä sillä on [oivaltaneelle] kuka menee minnekin ja millä tavoin? Hänen yksinäinen tilansa on kuin lepakon tila yöpuullaan. Hän on kaikin tavoin erillään ja nukkuu kokien siunattua tilaa, joka ei koskaan pääty. Autuus on vain häntä varten.

61. **Kysymys:** Eikö ole tarpeellista tuntea Iswaran ja *jivan* luonne?

Vastaus: Koska *Sivam* on ei-kaksinainen, se ei ole tarpeen.

He sanovat, että Iswara on ääretön ja *jiva* on äärellinen. He sanovat, että *jiva* on kuin silmä ja Iswara kuin aurinko. Nämä kaksi eivät kertakaikkisesti voi olla ei-kaksinaisia. Puhdas tietoisuus, joka ei ole kumpikaan näistä, yksin on *Sivam*.

62. **Kysymys:** Millä tavoin sitten *Sivam* saavutetaan?

Vastaus: Oman Itsen näkeminen tapahtuu hylkäämällä kaikki muu *mayana*.

Elottomasta siennesteestä tuli sikiö ja sitten elävä tietoiseen alkusyyhyn sekoittumisen johdosta.. Se näyttää olevan todellinen. Kun tämä tapahtuu, hän, joka mietiskelee todellista luonnettaan pitäen kaikkea tätä harhana, on *Sivam*.

63. **Kysymys:** Eikö heistä, jotka tuntevat menneen, nykyisyyden ja tulevan, tule *Sivam*?

Vastaus: Vain he, jotka ovat nähneet Itsen, joka on ajan tuolla puolen, ovat *Sivam*, eivät he, jotka tuntevat nämä kolme ajanjaksoa.

Itsäteilevä Itse tuhoaa sekä yön että päivän, kaksi, jotka määrittävät eilisen, tämän päivän ja huomisen. Sen vuoksi hän yksin on *Sivam*, josta tulee Itse ja joka niin muodoin palvoo suotuisaa päivää, joka pysyy jatkuvasti yhtenä ainutlaatuisena päivänä.

64. **Kysymys:** Jos ihminen hylkää kaikki *jnana sastrat*, kuinka hän saavuttaa vapautumisen autuuden?

Vastaus: Vapautuminen on vain iloa Itsessä tyyneyden avulla ja ilman levottomuutta.

Ihminen saattaa tuntea *jnana sastrat* tai ryhtyä harrastamaan hyvää *sannyasaa* tai yrittää kokea *mauna samadhin*, mutta vapautumisen sanoin kuvailematon ilo on yksinkertaisesti Itseksi tulemista, kaikesta levottomuudesta vapaana pysyen, autuutta kokien.

65. [jatkaa säettä 64]

Hän saattaa olla varustettu oppineisuudella tai olla vakiintunut mahtavaan joogaan tai hänen ruumiinsa ja aistinsa saattavat olla aktiivisia, mutta hän, joka ei imeydy korkeimpaan armoon, ei tule tuntemaan tyyneyttä eikä saavuttamaan lopullista palkintoa, vapautumisen autuutta, joka ei koskaan lopu.

66. **Kysymys:** Jos on niin, eivätkö he koe edes *prarabdhaa*?

Vastaus: Jos ihminen pysyy liikkumatta Itsenä niin kuin pilari, joka tukee tuulimyllyä, *prarabdha* ammentuu tyhjiin itsestään.

Te tietämättömät perustutte kolmen tyyppisissä *prarabdhoissa*⁴ rypemiseen! Jos ymmärrätte, että he, jotka hyväksyvät armopalat, tulevat nyt olemaan antajia, voitte olla kuin pilari, joka tukee tuulimyllyä.

67. **Kysymys:** Mutta eikö tätä kokemusta tule kaikille?

Vastaus: Jos ihmisestä tulee sisäänpäin kääntynyt heti, kun hän on antanut jollekin ulkoisen muodon, tämä kokemus tulee jokaiselle.

Minä julistan: 'Jos heidän mielensä on käännetty sisäänpäin valoa [Itseä] tarkaten, tämän tehtyään kaikki he tämän maan päällä ovat kykeneviä näkemään Itsen aivan kuten minä olen nähnyt Itseni.'

68. **Kysymys:** Eikö *jnanien* tarvitse suorittaa *karmaa*?

Vastaus: Koska he ovat nähneet totuuden sekä toiminnasta että toiminnan suorittajasta, heidän ei tarvitse suorittaa tekoja.

Hän, joka on mielessään selkeästi nähnyt sekä toimintojen suorittajan että itse toiminnot, joka on näin kuolettanut itsensä ja tullut todellisuudeksi, suorittaako hän erehtymättä jokaisessa syntymässä jokaisen teon määrättyyn aikaan?⁵

69. **Kysymys:** Vihaako *jnani karmeja* [tekojen tekijöitä], kun hän näkee heitä?

Vastaus: Nähdessään *karmeja* he ilahtuvat samalla tavalla kuin todistaessaan taikatemppeja, mutta he eivät vihaa heitä.

Nähdessäni harhaanjohtavia, jotka eivät voi nähdä ja nauttia todellisuudesta sellaisena kuin se on ja jotka eivät voi sulaa sitä kokien, minä riemuitsen. Kukkiipa kuinka monta kuviteltua lootuksen kukkaa hyvänsä, kohdistuuko niihin hiukkaakaan vihaa kuun toimesta?

70. **Kysymys:** Kuinka tämä kokemus ilmestyi?

Vastaus: Se liittyy onnekaasti Gurun armoon.

Niin kuin makea mangon hedelmä ilmestyy piikikkään karuvelam-puun alle, Gurun jumalainen lootusjalka -- Gurun, jolla on voima suoda armo minun muuttamiseksi todellisuudeksi, jota kaikki etsivät kaikkialla -- tuli minun luokseni, joka olin täynnä pahuutta, uudestaan ja uudestaan syntyen.

71. **Kysymys:** Onko tämän kokemuksen hankkiminen niin vaikeaa?

Vastaus: Se on äärimmäisen vaikeaa.

Missä on egona pysymiseni [tila]? Missä on kiintymykseni? Missä on haluni hallita taivasta ja maata? Siva! Siva! Missä on *jnana* Guru? Missä on vapautuminen? Kuinka voin ilmaista tämän?⁶

72. **Kysymys:** Mikä on tämän kokemuksen hyöty?

Vastaus: Se on sen Itsen saavuttaminen, joka on mielen takana.

En saavuttanut mitään muuta kuin Itseni. Minulla on Itse hallussani koko ajan. Minusta erillään ei ole orjuutta tai vapautumista. Jos ihminen tajuaa [tämän] jopa mieli, joka tutkii näitä, on ei-olemassaoleva.

73. **Kysymys:** Heti, kun ihminen hankkii tämän kokemuksen, ketä hänen tulisi palvoa?

Vastaus: Gurua, 'Minää' ja ruumista tulisi palvoa, nähden ne omana Itsenä.

⁴ **Bhagavan:** *Prarabdhaa*, [toimintaa, jota ruumiin on suoritettava tässä elämässä] on kolmenlaista, *icchaa*, *anichhaa* ja *parechhaa* [henkilökohtaisesti haluttua, ei-haluttua ja muiden tahdosta johtuvaa]. Hänelle, joka on oivaltanut Itsen, ei ole *iccha-prarabdhaa*. Muut kaksi, *anichha* ja *parechha*, jäävät jäljelle. Mitä hyvänsä hän tekee on vain toisten hyväksi. Jos hänellä on jotakin tehtävää toisten hyväksi, hän tekee sen, mutta sen tulokset eivät vaikuta häneen. Olkoonpa sellaisen henkilön tekemät toimet mitä hyvänsä, niissä ei ole *punyaa* [ansiota] eikä *papaa* [syntiä] niihin liittyneenä. (*Kirjeitä Sri Ramanasramamista*, kesäkuun 3. 1946, s. 65.)

⁵ Tämä on retorinen kysymys, johon oletettu vastaus on 'ei'.

⁶ Suuri epäsuhta hänen edesmenneen surkean tilansa ja tiedon tilan välillä panee kirjoittajan ihmettelemään Gurun armon suuruutta, joka sai aikaan muodonmuutoksen ja sitä kuinka vähän hän sitä ansaitsi.

Minä palvon omana Itsenäni armollista Gurua, joka osoitti kaiken olevan kuin taikurin triikkiä tai Itseä, joka on näin oivallettu kaiken tarkan tutkiskelun jälkeen tai ruumistemppeä, joka tuli [olemassaoloon] päättämään syntymän pahuuden.

74. **Kysymys:** Kuinka materiaalisen ruumiin *vasanasta* pääsee eroon?

Vastaus: Se tulisi hylätä näkemällä se ruuan muotona.

Sinä ruumis, joka jäät jäljelle ruuan tuppena! Jos teet niin kuin sinulle kerron koet autuutta niin kauan kuin elät. Vannon sen. Älä mene lähelle pahuutta ja hyödyttömiä *vasanoita*. Mitä hyvänsä tulee *prarabdhasta* johtuen pysy pelkkänä todistajana.

75. **Kysymys:** Kuinka poistaa [tai päästä eroon] aistinelimistä?

Vastaus: Ne tulisi poistaa näkemällä ne Itsenä.

Oi aistit! Te hellitte ja ravitsitte minua kaikki nämä vuodet. Nyt minusta on tullut autuaallinen tietoisuus. Jopa teidät, jotka [näytätte] tulevan minusta erillisiksi, olen tullut tuntemaan Itsenäni. Tästedes pysykää yhtenä minun kanssani tulematta eriäviksi.

76. **Kysymys:** Kuinka ollaan irti haluista?

Vastaus: Totuuden oivaltamisen halun avulla.

Oi halu! Vaikka kärsinkin paljon vuoksesi sinun avullasi minä asuin Itsessä. Löysin Sadgurun avullasi. Vapautumisessa olen yhdessä sinun kanssasi tullut Itseksi. Tämän vannon.

77. **Kysymys:** Kuinka viha tuhotaan?

Vastaus: Tyyneydellä.

Oi suuttumus! Sinun avullasi revin itsestäni puutteeni. Sinun väsymättömän ilmaantumisesi vuoksi, joka tuotti muuttumatonta kurjuutta, revin itsestäni tämän vaaran ja asuin korkeimmassa tyyneydessä. Älä nostata edes unessa valitusvirttä vaan pysy tyyneenä.

78. **Kysymys:** Kuinka ahneudesta pääsee eroon?

Vastaus: Itsessä rauhallisena pysyen.

Oi ahneus! Pidän sinua omaisenani. He, jotka eivät tiedä totuutta, sanovat, että vain synty on sinun muotosi. Sinä pinnistelet kovasti pelkästään kartuttaaksesi. Oi synnintekijä! Sinun vuoksesi minä omaan nyt rauhan.

79. **Kysymys:** Kuinka mieli häivytetään?

Vastaus: Se tulisi tuhota Itsessä, joka on sen perusta.

Oi mieli! Minä itse olen sinä. Sinä itse olet minä. Siitä huolimatta, että asia on niin, sinä petollisesti unohdit minut. Se, että olen antautunut sinun valtaasi, on myös totta. Mutta älä pysy minusta, todellisuudesta, erillään.

80. [Sama vastaus jatkuu säikeissä 80, 81 ja 82.]

Mieleni! Sinä vaeltelit, teit lujasti töitä ja opit monia taitoja yrittäen ansaita elantosi. Sinä etsit ja annoit minulle *Sadgurun*. Mitä apua minä annoin vastalahjaksi sinulle, joka olit minulle niin huomaavainen?

81. Oi mieli! Juuri kuten minä kerran pysyin, sinun muotosi omaten, nyt sinä olet tullut ja sulautunut minuun minun omana muotonani. Onko olemassa ketään sinun kaltaistasi, joka arvostaa kiitollisuuden hyvettä? Asu tästä eteenpäin korkeimman tilan huolenpidossa palaamatta aikaisempaan muotoosi.

82. Oi mieli! Alusta alkaen sinä et luopunut rakkaudestasi minuun. Tämän rakkauden avulla sinä annoit

minulle lahjan harjoittaa kaikkia palvojan hyveitä pitkämielisyydestä alkaen. Sinä poistit halun ja sen jälkikasvun. Nyt, aivan kuten minä, sinä pysyt hiljaa hyvän ja kunnollisen arvostelukyvyn avulla.

83. **Kysymys:** Tuleeko mieli työntymään yllä olevien keinojen avulla?

Vastaus: Jos se on lujasti kiinnittynyt Itsen kokemiseen, se loistaa silloin tietoisuutena ja pysyy hiljaa.

Koska mieleni vaelteli, myös minä olin samanlainen sallien näin itseni jäädä levottomaan tilaan. Mieleni pysyessä hiljaa ja liikkumatta, myös minä itse pysyin samoin loistaen ja kimaltaen kuin kulta.

84. **Kysymys:** Onko tässä kokemuksessa mieltymyksiä ja vastenmielisyyksiä?

Vastaus: Koska kaikki koetaan Itseksi, niitä ei ole olemassa.

Mikä on tullakseen, tulkoon. Mikä on menossa, menköön. Minä en vieroksu edes almuilla elämistä epätäydellisenä. Enkä myöskään halua Brahman asemaa. Minä tulin kaikiksi teoiksi.

85. **Kysymys:** Palvooko hän Jumalaa?

Vastaus: Hänellä ei ole muuta palvontaa kuin kaiken näkeminen omana Itsenään.

Se, mitä ylistän kaikkialla, on vain Itseäni. Se, mitä palvon kaikkialla Jumalana -- myös se on vain Itseäni. Kaikissa paikoissa, istuen, maaten ja juosten, kaikki suoritetaan vain Itsessäni. Minä itse olen nauttija ja se mistä nautitaan.

86. **Kysymys:** Onko tämä kaikkien *jnanien* kokemus?

Vastaus: Ei ole muuta kokemusta kuin tämä Itsen kokemus.

Hän, joka on saavuttanut vapauden, näkee, ei omasta Itsestään erillään, koko tämän maailman, joka ilmestyy Itsessä, joka pysyy Itsessä ja joka sulautuu Itseen. Näkeekö hän sen Itsensä vastakohtana?

87. **Kysymys:** Herääkö hänessä mieltymyksiä ja vastenmielisyyksiä?

Vastaus: Koska kaikki on tullut hänen Itsekseen, ne eivät herää hänessä.

Minkä vuoksi hän haluaisi? Minkä vuoksi hän tahtois herätä 'minänä'. Minkä vuoksi hän tahtois kokea kateutta ja ilkeyttä. Hän tahtoo asustaa kaiken liikkumattomana perustana, kaikkien liikkuvien ja liikkumattomien esineiden sisältönä niin kuin Meru-vuori, joka on seitsemän maailman keskiakseli.

88. **Kysymys:** Eikö tämä kokemus häviä?

Vastaus: Vaikka Iswaran maailmankaikkeudet horjuvat, tämä kokemus ei häviä.

Vaikka pääilmansuunnat vaihtavat paikkaa vaikka kuu syttyy tuleen, tulesta tulee kylmää tai aurinko matkaa pohjoisesta etelään, vapautuneen Itse-tila, hänen, joka on läpeensä tutkinut perimmäisen tilan, ei koskaan häviä.

89. **Kysymys:** Kuinka määritellään sellaisen kokemuksen omaavat?

Vastaus: He pysyvät tyyninä ilossa ja surussa. Heidät tulisi tuntea tästä kuin leimasta.

Vain hän on *jnani*, jonka mieli ei häiriinny, joka ei samaista itseään objekteihin eikä halua edessään olevia objekteja ja jonka puhtauden tila ei koskaan vaihtelee elipä hän almuilla köyhyydessä tai nauttipa hän Brahmana olemisen illusorisesta tilasta.

90. **Kysymys:** Eivätkö he välitä ylistyksestä ja panettelusta?

Vastaus: Ei, he eivät välitä.

Joku voi lausua ylistystä ja palvontaa tai pahat ja julmat saattavat lausua panettelun ja loukkauksen sanoja, mutta *jnanin* mieli ei samaistu niihin. Hän pysyy ilman ajatuksia niin kuin taivas, joka pysyy samana nouseepa aurinko tai ilmestyyä sinne valtavan suuri joukko pilviä.

91. **Kysymys:** Mikä on *jnanille* sopivaa ruokaa?

Vastaus: Mikä hyvänsä sattuu tulemaan hänelle on hänelle sopivaa.

Mitkä hyvänsä nautinnot hänelle tarjoutuvat ja missä mitassa tahansa, hän läpikäy ne. Niin kuin aurinko, joka levittää säteensä, hän pysyy vapaana orjuudesta vertaansa vailla olevassa ja luonnollisessa tilassa.

92. **Kysymys:** Eikö egotunne, alkaen halusta, kosketa näitä *jnaneja*?

Vastaus: Koska he ovat saavuttaneet *vasanoiden* täyden tuhoutumisen, se ei kosketa heitä.

Halu, suuttumus, yms. ei kosketa vapautunutta, -- josta on tullut tietoisuuden muoto ja maailman todistaja -- koska hän on juurinnut ja tuhonnut kaikki *perusvasanat* ja on siksi vailla *sankalpoja*.

93. **Kysymys:** Eikö heidän tarvitse oleilla pyhissä paikoissa tai ottaa kylpyjä pyhissä vesissä jne.?

Vastaus: Paikka, jossa he asustavat, on pyhä. Heidän katseensa on pyhää vettä.

Paikka, jossa vertaansa vailla oleva *jivanmukta* -- joka on olemassa samalla lailla kaikkialla -- asustaa, on itsessään pyhä paikka. Hänen katseensa itsessään on pyhää vettä. Hänen lootusjalkojensa palveleminen itsessään on vapautuminen.

94. **Kysymys:** Mitkä ovat *jnanin* ikuiset ominaisuudet?

Vastaus: Ne ovat lempeät sanat jne.

He ovat pehmeä-äänisiä; heidän katseensa on halusta vapaa; he kokevat kaiken olevan pelkkää *satia*; heidän käyntinsä on vakaata ja heidän mielensä on täynnä iloa, joka ei koskaan vähene. On *jnanille* ominaista olla ikuisesti vakaana näissä.

95. **Kysymys:** Mitä *jnani* ajattelee?

Vastaus: Hänellä on vain ajatuksia, että kaikki on Itseä.

Hän on *jivanmukta*, joka on tullut yhdeksi [todellisuuden kanssa] kokemuksen 'Olen nähnyt itseni kaikkialla; Olen nähnyt kaiken itsessäni' avulla; joka omaa voimakkaan ja selvän kokemuksen, että on oppinut unohdetun ja joka on hylännyt kaiken.

96. **Kysymys:** Mikä on asianmukaista käytöstä ja mikä kiellettyä käytöstä *jnanille*?

Vastaus: Ne toimet, joita he suorittavat, ovat sopivaa käytöstä ja ne toimet, jotka he hylkäävät, ovat epäsovivaa käytöstä.

Koska *jnani* on tullut yhdeksi, tyyneksi ja virheettömäksi, kaikki, alkaen tilasta [ja sisältäen muut elementit], ovat hänen omaa muotoaan. Ne teot, jotka hän hylkää, ovat sopimattomia tekoja ja ne, jotka hän ottaa suoritettavakseen, ovat sopivia tekoja.

97. **Kysymys:** Mitkä ovat *jnanin* kurinpitoharjoituksia ja *pujia*?

Vastaus: Ne ovat Itsen mietiskeleminen jne.

Tietoisuuden mietiskeleminen on *jnanille* kylpemistä. Mistä tahansa ulkoisesta ilmentymästä hän nauttii, se on jaloa itsekuria. Mitä hyvänsä hän saa haltuunsa almuna ja syö ilman egoa, se on hänen korkeinta *pujaansa*. Hänen virheettömät liikkeensä ovat puhdasta *samadhia*.

98. **Kysymys:** Teot, jotka pitäisi suorittaa ja teot, jotka tulisi hylätä; eivätkö nämä ole välttämättömiä *jnaneille*?

Vastaus: Koska he pysyvät *Sivamina*, niitä ei ole olemassa heille.

Mitä *jnanin*, josta on tullut *Sivam*, nähtyään koko maailman-kaikkeuden omana Itsenään ja tietoisuuden muotona, pitäisi siitä valikoida ja hylätä ja mitä hyväksyä kelvollisena?

99. **Kysymys:** Minkä tilan ovat he saavuttaneet, jotka kritisoivat *jnanin* käytöstä?

Vastaus: Se on sielunvaelluksen helvetti.

Tiedä, että he, jotka kiroavat heitä, jotka pitävät *jnanin* elämää virheellisenä, *jnanin*, joka on saavuttanut korkeimman autuuden, kokevat kymmeniä miljoonia syntymiä toinen toisensa jälkeen kuten silkkimato, joka ei koskaan irrottaudu kotelokopastaan.

100. **Kysymys:** Minkä hyödyn saavat he, jotka palvovat heitä?

Vastaus: Se on tuleminen ei-kaksinaiseksi Itseksi.

He, jotka kykenevät hankkimaan armon *jnanilta* -- joka pysyy ikuisena, muodottomana, tahrattomana, autuaallisena ja puhtaana ei-kaksinaisena todellisuutena ja jolle kaikki on hänen omaa Itseään -- tulevat *jnaneiksi*.

101. **Kysymys:** Kuinka *jnani* säteilee?

Vastaus: Hän loistaa kaikkena ja kaikesta erillisenä.

He ovat irrottaneet itsensä mielen virheistä; he ovat irrottaneet itsensä mielestä; he ovat irrottaneet itsensä mielen sisäisestä olemuksesta; he ovat ylittäneet *jnanan* rannan; he ovat riisuneet itsestään tietoisuuden autuaallisen tilan, korkeimman; he ovat riisuneet itsestään *Sivamin* kokemuksen. He ovat myös kitkeneet itsestään kaikki käsitteet.

Tämän Teoksen Opiskelun Hyöty

102. He, joilla on mahdollisuus nauttia molemmiin korvin *Sorupa Saramin* tuoksusta, joka kuvailee kelvollisella kypsyyden tasolla saavutettavaa kokemusta, kykenevät näkemään koko maailman omana Itsenään.